

fuldstændig Forstyrrelse i den Skala, hvor-
 efter disse Lønninger ere ordnede“. Hvis
 ærede Medlemmer ville gennemgaa, hvad
 Landstingets Ordfører i øvrigt udtalte,
 baade ved 2den og de øvrige Behandlinger
 af Lovforslaget, ville De se, at den røde
 Traad gennem alle Forhandlingerne oppe
 i Landstinget var: Vi maa først have
 undersøgt, hvorledes det i det hele taget
 forholder sig med Statsbanedriften, baade
 med Hensyn til Indtægter og Udgifter og
 hele Organisation, saa at vi kunne se,
 hvad der skal gøres for at faa et bedre
 finansielt Resultat ud af Driften, inden vi
 i det hele taget kunne gaa ind paa en
 endelig Revision af Loven.

Saaledes var Tilstanden altsaa i For-
 aaret 1898, da vi sidst havde Loven om
 Statsbanedriftens Ordning til Forhandling.
 Begge Ting og alle Partier enedes om mid-
 lertidig at hjælpe noget paa Lønningerne
 og saa endelig at henstille hele Sagen til en
 Kommission, som skulde skaffe de Oplys-
 ninger til Veje, man fra alle Sider var enig
 om, at man burde have, inden man kunde
 gaa til en virkelig Revision af Loven. Saa-
 ledes var Stillingen, som sagt, i 1898, og
 vi skulde da se, hvorledes Stillingen er nu.
 Der foreligger ikke nogen Betænkning fra
 Kommissionen, de Oplysninger, som man
 savnede i 1898, savne vi endnu, maaske
 endda i højere Grad end den Gang, thi
 jeg tror nok, at man kan sige, at var det
 finansielle Resultat af Statsbanedriften
 temmelig daarligt og vare navnlig Udgif-
 terne ved Driften af Statsbanerne lovlig
 store i 1898, saa er tilvisse Resultatet fuldt
 saa daarligt og Udgifterne fuldt saa store
 nu som den Gang. Jeg skal ikke give mig
 til grundig at undersøge denne Sag her
 over for ærede Medlemmer, fordi jeg gaar
 ud fra, at de ærede Medlemmer af Tinget
 allerede selv vide god Besked i den Hen-
 seende, jeg skal blot nævne et Par Tal. I
 Fjor, da vi vedtog Finansloven, opførte vi
 derpaa som forventet Overskud af Stats-
 banedriften 2,930,000 Kr. Det er kun et
 lille Overskud, naar man tager Hensyn
 til, at Statsbanerne staa os i godt og vel
 200 Mill. Kr. Det nøjagtige Beløb skal
 jeg ikke være i Stand til at sige paa
 Grund af den mærkelige Maade, hvorpaa
 Bevillingerne opføres paa § 27, men det
 er sikkert, at de staa os i noget over 200
 Mill. Kr. Men værre bliver det, naar man
 tager Hensyn til, at der paa § 27 er
 opført en hel Del Udgifter for Stats-
 banerne, som burde opføres paa § 6 som
 Driftsudgifter. Da det imidlertid har været
 omtalt saa tit, skal jeg ikke komme nær-

mere ind herpaa. Jeg skal blot gøre op-
 mærksom paa, at medens man paa inde-
 værende Finanslov har opført dette Over-
 skud paa 2,930,000 Kr., har den højtærede
 Minister paa Tillægsbevillingsloven i Aar
 forlangt saa mange Bevillinger til Stats-
 banerne, at dette Overskud nedsættes med
 2,383,000 Kr., saa at Overskuddet kun
 bliver 547,000 Kr. og det af en Institution,
 som har kostet os over 200 Millioner Kr.,
 altsaa et elendigt Resultat. Naar vi saa
 samtidig fra samme Minister faa et Forslag
 til Forbedring af Lønningerne paa 640,000
 Kr., ere vi allerede langt nede paa Minus,
 hvis vi ikke i Forvejen var der, hvad vi
 sikkert ere, naar vi se hen til Udgifterne
 paa § 27. Jeg tror nok at have Ret til
 at sige, at var man i 1898 misfornøjet med
 det finansielle Resultat af Statsbanerne, ere
 Forholdene i Aar ingenlunde blevne bedre.
 Kunde man i 1898 sige: „Vi kunne ikke
 gaa til en Revision af Loven om Stats-
 banedriftens Ordning, inden vi faa Oplys-
 ninger, som gøre os det muligt at se, hvor-
 ledes vi skulle forbedre det finansielle
 Resultat“, maatte man i meget højere Grad
 kunne sige dette nu.

Den ærede Minister vil maaske sige:
 „Ja, men det er ikke min Skyld, at Kom-
 missionen ikke er bleven færdig med denne
 Overvejelse, og at Betænkningen ikke fore-
 ligger“, og deri kan den højtærede Mini-
 ster have Ret, men det foregaaende Mini-
 sterium, Ministeriet Hørring, er i alt Fald
 ikke uden Skyld deri, eftersom det ikke
 sørgede for, at denne Kommission blev
 nedsat saa hurtigt som muligt. Da det
 havde udskrevet Valgene, og disse havde
 fundet Sted i Foraaret 1898, var der den
 største Opfordring for Ministeriet til at
 sammenkalde Rigsdagen, baade for at
 Folketinget kunde prøve Valgbrevene, og
 navnlig fordi Ministeriet gik i Angst for,
 at vi skulde faa Krig med Amerika eller
 Spanien eller jeg ved ikke hvilket Land.
 Men det gjorde det ikke, det foretrak at
 handle paa egen Haand, og Rigsdagen kom
 ikke sammen før om Efteraaret, og følge-
 lig blev Kommissionen ikke sammensat før
 over 1/2 Aar efter, at den kunde have været
 dannet. Arbejdet er saaledes forsinket
 med mindst 1/2 Aar. Hvorledes det ellers
 forholder sig med Kommissionens Arbejde,
 kan jeg ikke udtale mig om, da jeg ikke
 er Medlem af Kommissionen og ikke kender
 noget dertil.

Skønt der saaledes ikke foreligger noget
 fra Kommissionen, kommer Ministeren her
 med et Forslag om en delvis Revision af
 Loven om Statsbanedriftens Ordning. Mi-